

Ingelstad den 1/1 1933

Kära Moster!

Gud vare med oss alltid till livets slut. Jag får först och främst tacka så mycket för julklapparna som var så kärkomna. Mina små syskon blev så väldigt glada för det. De hälsar och tackar så mycket. Det är annars för övrigt så tyst och konstigt i jul. Jag har gråtit mer än en gång när jag tänker på föregående jular. Det som for inom mig, tänker på minnet till vår kära mor som nu är borta från oss här på jorden. Men blott i minnet lever hon kvar. O lycklig var mor som fick komma ifrån detta jordiska elende sorg och strid. Det gladdde mig så att moster ville skicka pengar till en blomma till hennes grav för jag har inga pengar nu presis. Inte vågar jag be om några heller. Jag fick fem kronor före jul men det gick ju åt till jul. Jag köpte två par gardiner till dom hemma, strumpor till Far. Så gick femman innan jag visste någonting om. Erland är ju förlovad med Klara nu. Han tänker väl snart gifta sig. Ida i Gummagård som är gift nu med Värner, Hallbäck heter han. Han är så trevlig att tala med så det kan ingen tro. Jag undrar så mycket hur mormor mår hur det är med henne. Moster Mina passar väl henne. Jag är så glad att jag är så bra som jag är så man slipper passning av andra.

Tyget tyckte Fröken var bra till mig, för jag rätt så dålig vardagskläanning. Så jag behöll det själv.

Jag har kort som jag tog i somras det är det sista provkortet men hoppas Moster tycker lika bra om det än då. Jag kunde inte låta göra så många för dom blev rätt så dyra. Men jag får önska en god fortsättning på det nya året som har börjat sin vandring. Vi veta inte mycket om. Vi veta heller inte vad detta år bär i sitt sköte. Det står blint framför oss. Jag får nu sluta för denna gång med de käraste hälsningar till Moster Eva från systerdottern Elsa.